

VERENIGINGSNIEUWS

Op de ledenvergadering van 17 november waren ruim 100 leden aanwezig. Hieronder volgt een samenvatting van 2 van de 3 lezingen. De samenvatting van de derde lezing kan om bijzondere redenen niet worden opgenomen.

Dr C. MASTENBROEK sprak over „*Physiologische rassen van Phytophthora infestans*”.

Na een korte inleiding, waarin werd gewezen op de grote economische betekenis van de ziekte en van de veredeling op resistentie daartegen, werden de benoeming van de physio's van de schimmel en van de resistentiefactoren van de plant behandeld. Dit systeem is thans internationaal in gebruik. De 16 physio's, die theoretisch met behulp van 4 resistentiefactoren onderscheiden kunnen worden, zijn thans waarschijnlijk alle bekend. In Nederland zijn er thans 12 gevonden; in 1954 werden 4 nieuwe physio's voor het eerst aangetroffen, waaronder physio 1, 2, 3, 4. Resistentie tegen dit physio kan bereikt worden met andere dan de behandelde factoren; verschillende onderzoekers achten het voorkomen van een vijfde en zesde resistentiefactor in *S. demissum* waarschijnlijk.

Nagegaan werd, welke physio's in het buitenland werden aangetroffen. Het vinden van nog meer physio's wordt waarschijnlijk geacht, indien meer resistentiefactoren in het toets-sortiment worden betrokken. Dit mag niettemin voor de kweker geen aanleiding zijn de hoop op het bereiken van resistentie, in welke vorm dan ook, te verliezen. De vraag over de wijze van ontstaan van de physio's werd even aangeroerd.

Hierna behandelde Ir R. E. LABRUYÈRE, die mede namens W. C. NIJVELDT sprak, het onderwerp „*Frambozenstengelsterfte en de frambozenstengelgalmug*”.

Door NIJVELDT was in 1954 de aantasting van de frambozenstengelgalmug nagegaan. Hierbij bleken ook mycologische problemen aan de orde te zijn. Eind 1954 werd spreker daarom in het onderzoek betrokken om de diverse schimmelziekten van de framboos na te gaan. In de literatuur worden verschillende schimmels genoemd, zoals *Didymella applanata*, *Leptosphaeria coniothyrium*, *Botrytis cinerea* en *Elsinoe veneta*. In het najaar van 1954 werden alleen *D. applanata*, *B. cinerea* en *Elsinoe veneta* aangetroffen, waarvan de eerste twee in zo'n belangrijke mate, dat het onderzoek zich eerst op deze twee schimmels richtte. Beide schimmels geven kenmerkende aantastingen van de stengel. Schade door deze schimmels beperkt zich in hoofdzaak tot een verminderde uitloop van de knoppen in het voorjaar; *Botrytis*-sclerotieën zijn gevaarlijk in verband met het optreden van vruchttrot. Ascosporenuitsputtingen van *D. applanata* werden nagegaan en bleken gecorreleerd te zijn met de regenval; de gevaarlijke periode voor 1955 was de maand mei.

Inmiddels werd in het voorjaar de schimmel *Leptosphaeria coniothyrium* gevonden. Deze bleek voor een belangrijk deel de oorzaak van de stengelsterfte te zijn. De schimmel doodt het hout en verhindert zo geheel of gedeeltelijk de sapstroom. Aantastingen komen vooral op de onderste stengeldelen voor.

Door NIJVELDT werd vastgesteld, dat de galmug drie vluchten heeft. De galmug legt haar eieren in groeibarsten of kunstmatige verwondingen van de stengel. De larven voeden zich ten koste van het parenchymatische weefsel onder de epidermis; deze vreetplekken zijn duidelijk gemarkeerd door een verbruining en later door een lichte inzinking t.o.v. de omgeving. In de zomer en het najaar bleek zich juist op deze plaatsen schimmel te ontwikkelen; hier werd veelal beginnende aantasting van *Leptosphaeria* gevonden, die al spoedig een gedeeltelijke afsterving van het onderliggende hout te zien gaf. Deze aantasting kwam vooral voor bij de dikste stengels en bij stengels, die in het voorjaar door nachtvorst waren beschadigd. Deze stengels hebben gemeen, dat zij door de grotere diktegroei vroeg en veel groeibarsten vertonen, waardoor zij bijzonder aantrekkelijk zijn voor de eierleggende galmuggen.

Wat de bestrijding betreft, wordt voorlopig het advies gegeven de meischeuten in verband met het nachtvorstgevaar zorgvuldig weg te halen en van de latere scheuten er 8-9 per strekkende meter te laten staan. Men voorkomt dan in de eerste plaats bevriezing, in de tweede plaats een opbouw van de galmugpopulatie en in de derde plaats de ontwikkeling van een gunstig microklimaat voor schimmelaantasting. Verder kan men de galmug bestrijden door middel van een grondbehandeling met insecticiden in het voorjaar en later tijdens de vluchten door besputtingen met insecticiden. De invloed van besputtingen met fungiciden is nog in onderzoek. Ook de schade, die door de schimmel *Fusarium culmorum* kan worden teweeg gebracht, wordt nog nader onderzocht.

De bereikte resultaten zijn in overeenstemming met het werk van de Engelse onderzoekers PITCHER en WEBB.

DE SECRETARIS